

O komárovi Ambrózovi

odRobinka

0 komárovi Ambrózovi

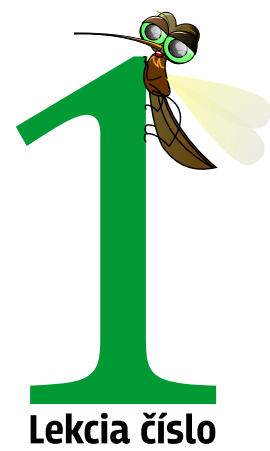

Róbert Mačej
2017

Kde bolo, tam určite bolo, bol jeden rybníček. Nevel'ký, nemalý, taký stredne veľký, obrastený trávou a rákosím, na ktorom boli nakladené malilinké vajíčka. Neboli to hocijaké vajíčka. Nakládla ich tam mama komárca.

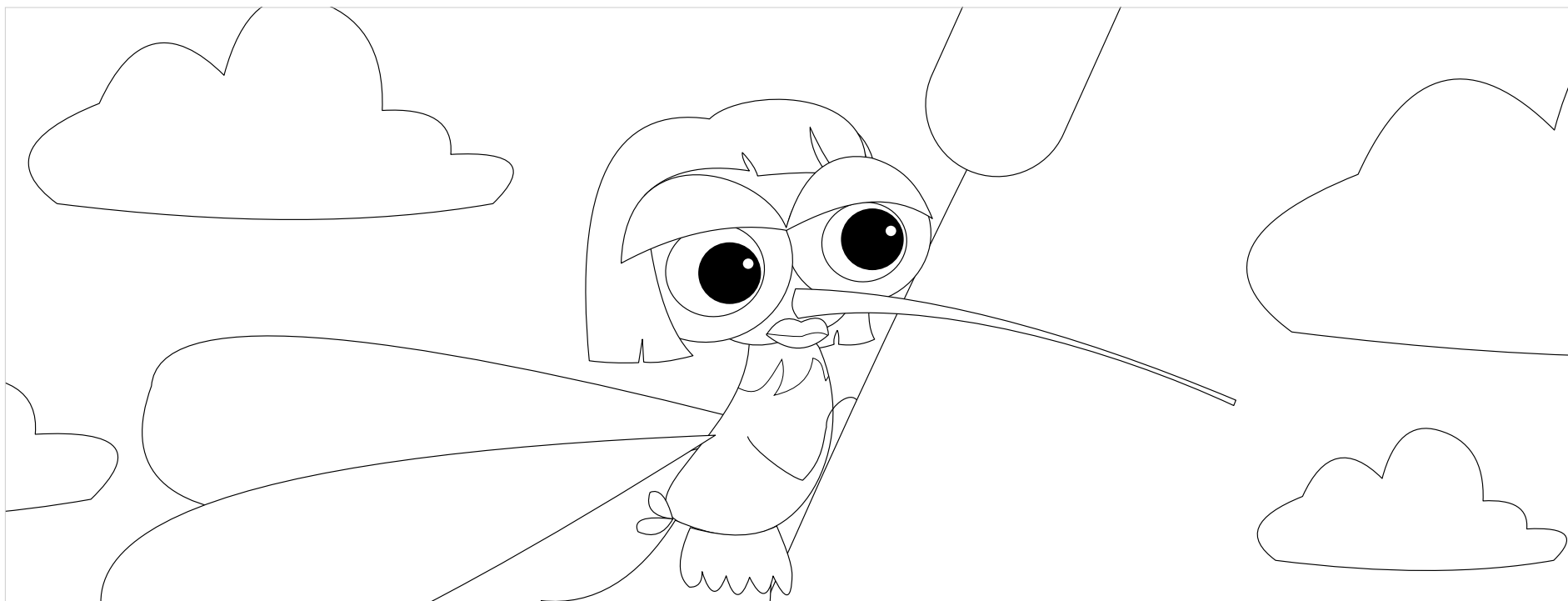
Jedno krásne slnečné ráno, keď sa nad rybníčkom vznášal opar ako závoj víly, sa na tenulinkej stonke rákosia čosi zvláštne začalo diať. Bolo počuť krik a šuchotanie, také silné až sa všetky ryby v rybníku zobudili. „Čo sa to deje?!” zvolal kapor Karol. „Kto nás to ruší v našom spánku?!” „To ja, to som ja, ujo kapor. Práve som sa vyľahol z vajíčka a hľadám svoju mamičku.“ ozvalo sa malé chlapča s tenkými nôžkami, krídelkami a čudnou tenkou, ale dlhou slamkou medzi očkami na hlavičke. „A ty si kto?” pýtal sa kapor. „No predsa ja, komárik Ambróz. Kde je moja mamička? Mám ukrutný hlad.“

Lekcia číslo

vymalujsi

odRobinka

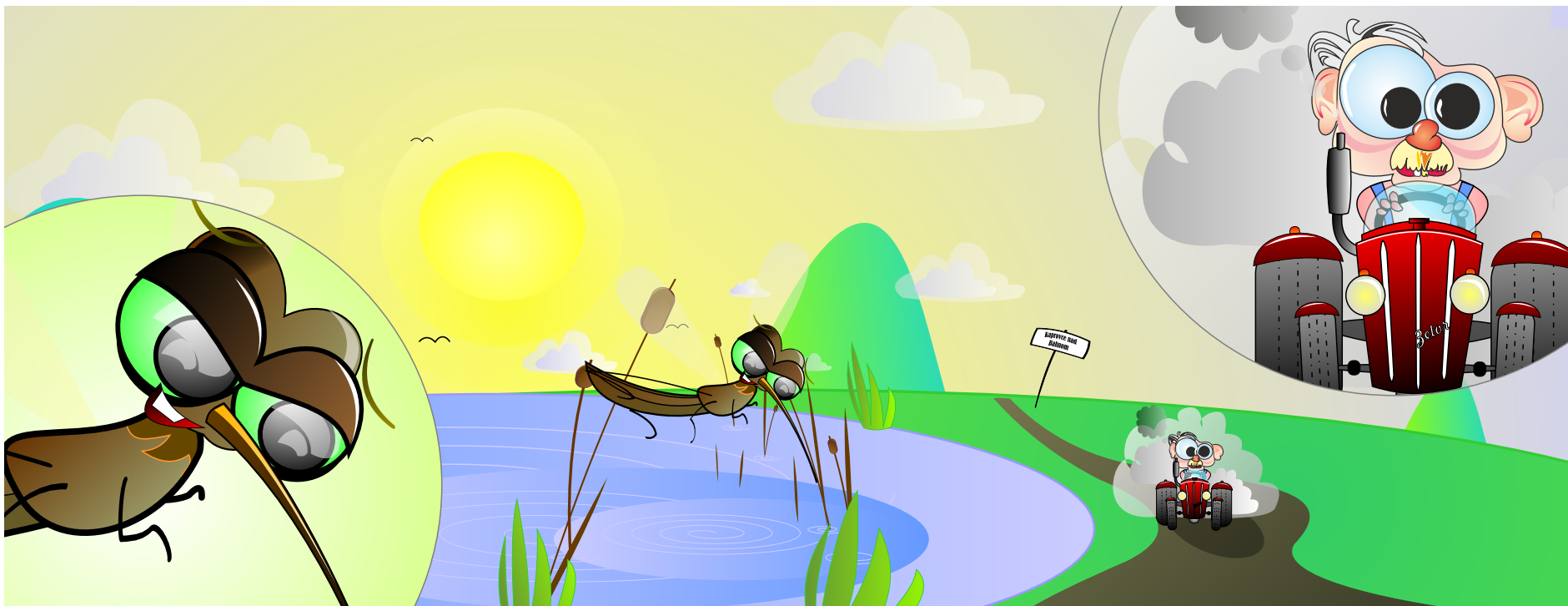

„Tu som..., tu som, synček, nekrič už toľko, ved' všetkých pobudíš.“ povedala komárikova mamka. „Ale ja mám hlad a strašný, chcem jesť. Pozri sa, akú mám slamku. To je na mliečko? To je vynález!“ povedal Ambróz. „Nie, synáček, to nie je slamka a už vôbec nie na mliečko. To je sosáčik, s ktorým budeš sať krv ľuďom, čo pôjdu popri našom rybníku.“

vymal'ujsi

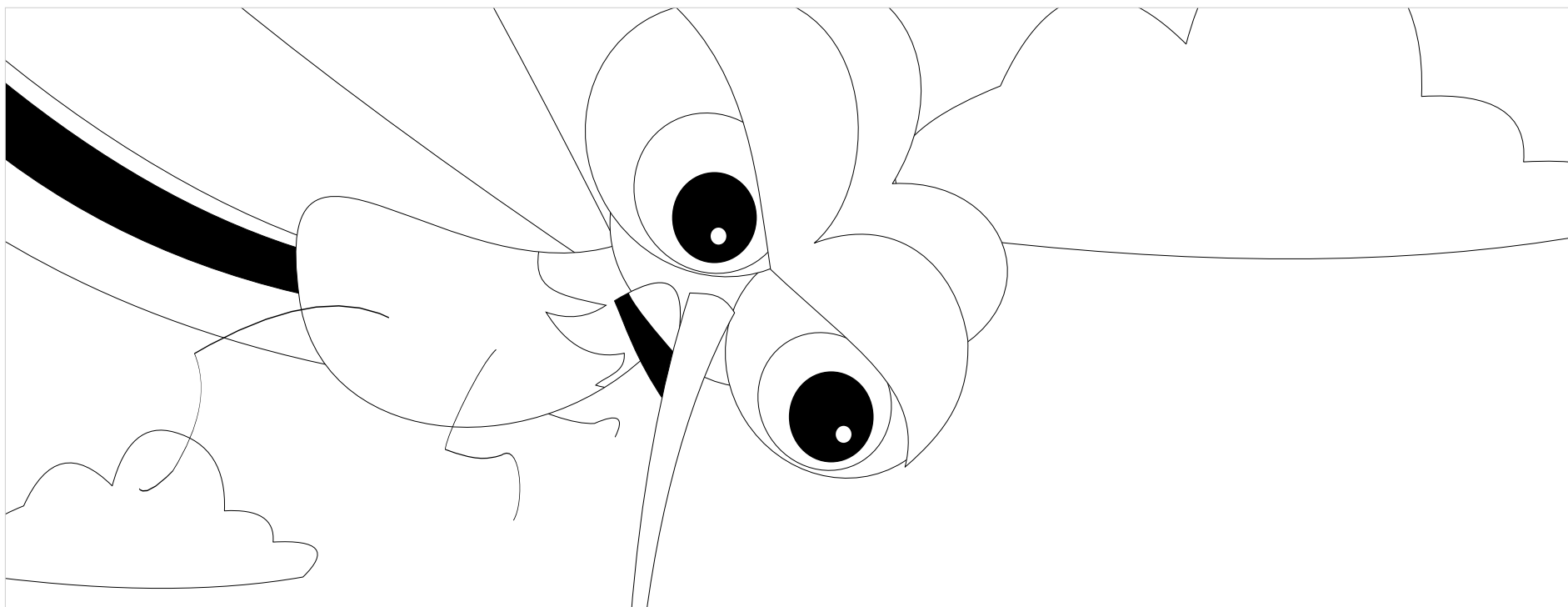

odRobinka

Začala sa mamkina lekcia. „Keď uvidíš niekoho, nejakého človeka, ktorý pôjde okolo rybníka, priletíš k nemu, zabodneš doňho sosák a napiješ sa krvi. Rozumieš? Tak utíšiš svoj hlad. Ale nezabudni, ľudia ťa budú odháňať, tak dávaj pozor, aby ti neublížili. To by bol tvoj koniec.“ nestihla dopovedať mamička a už sa malý Ambróz rúti oproti traktoristovi, ktorý brázdí poľnú cestu popri rybníku so svojím červeným traktorom, za ktorým je kúdoľ prachu taký hustý, že ho skoro nevidno.

vymal'ujsi

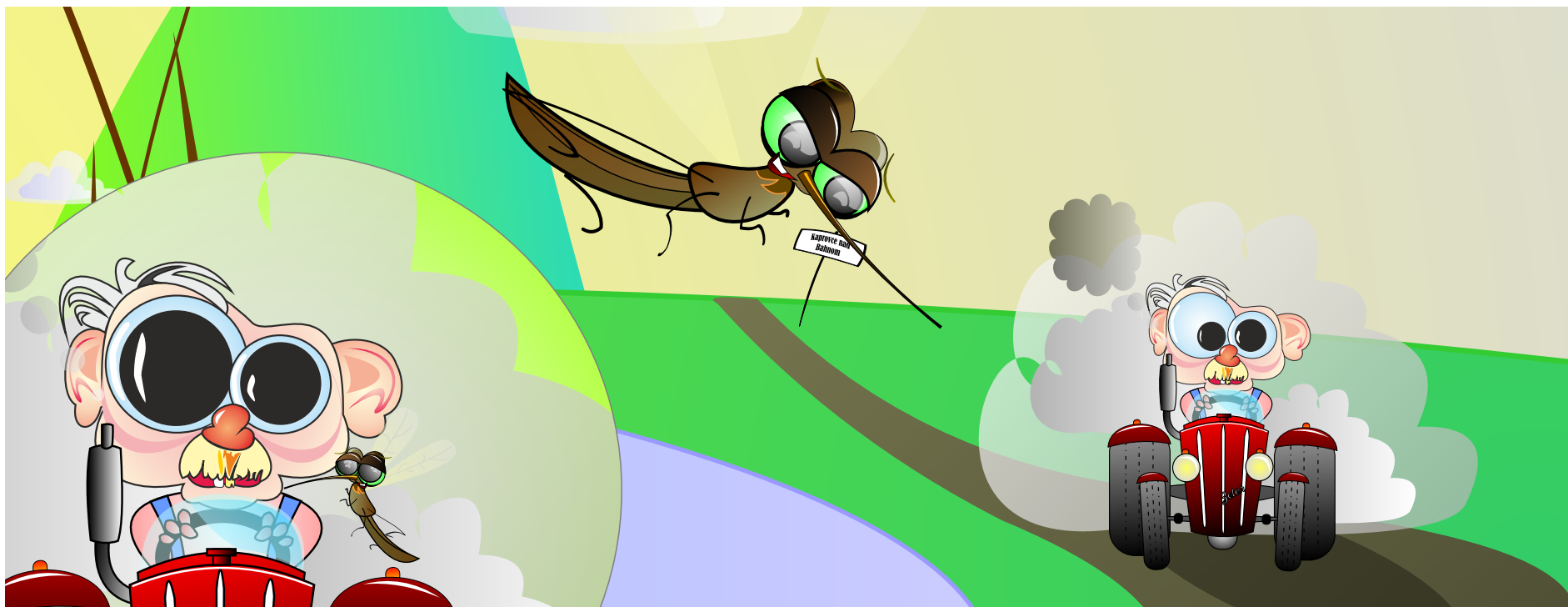

Malý odvážlivec nabral tú správnu výšku a už sa rúti oproti traktoristovmu krku ako bojový stíhač vo vojne s vidinou víťazstva. Jeho sosák sa prudko zaryl traktoristovi do krku a protiútok nenechal na seba dlho čakať. Obrovská tlapa sa bleskurýchlo rúti oproti malému predátorovi, len len, že ho nezasiahla.

vymalujsi

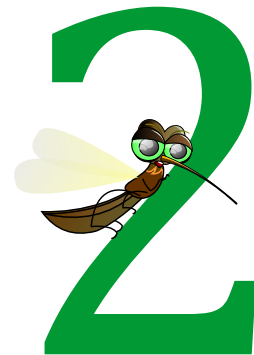
odRobinka

Ambróz svojím manévrom, ktorý ho takmer stál život, len o vlások unikol istej smrti. Traktorista tiež neobstál naprázdno. Tak sa vyľakal malého tvora, že strhol volant a už sa máča v rybníku. Ryby stuhli od strachu, traktorista aj traktor mokrý, Ambróz vyľakaný, sotva lapal po dychu. Misia zlyhala. Kapor Karol v nemom „úžase“ pozrel na Ambrózovu mamku a tá hneď vedela, že je zle. Je čas na lekcii číslo dva.

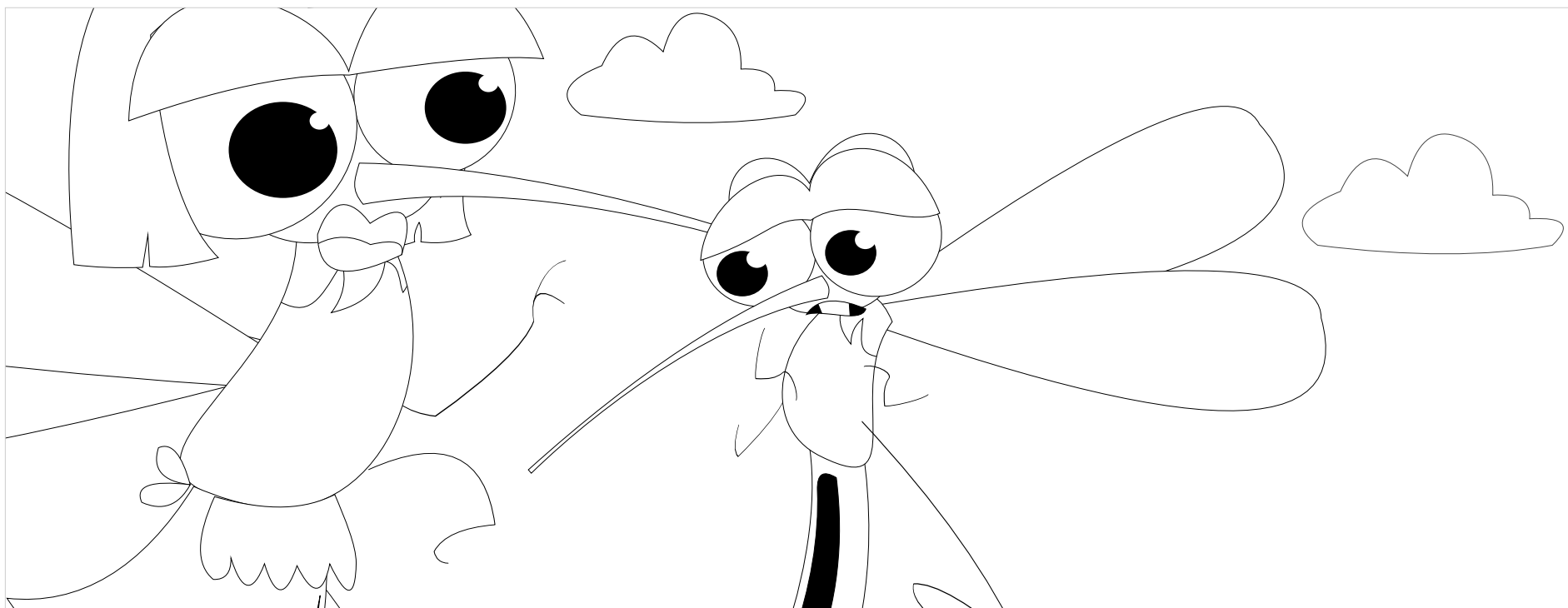

odRobinka

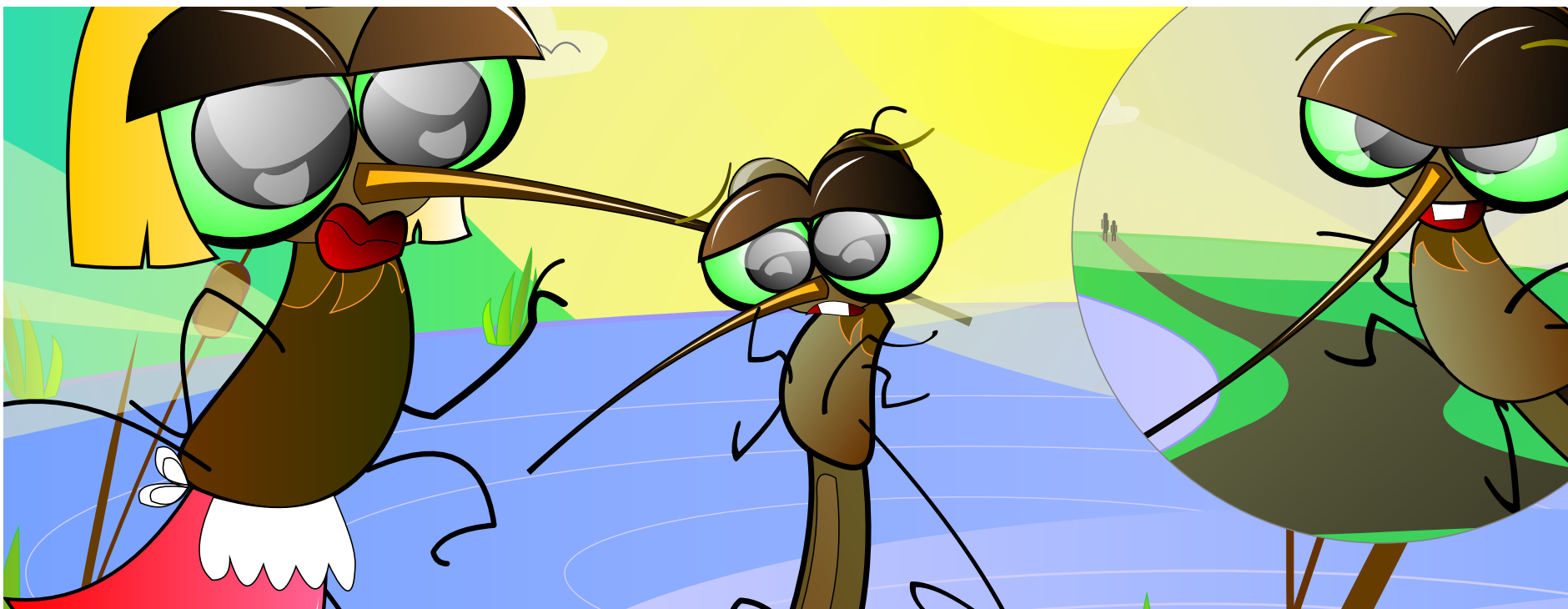

Lekcia číslo

vymal'ujsi

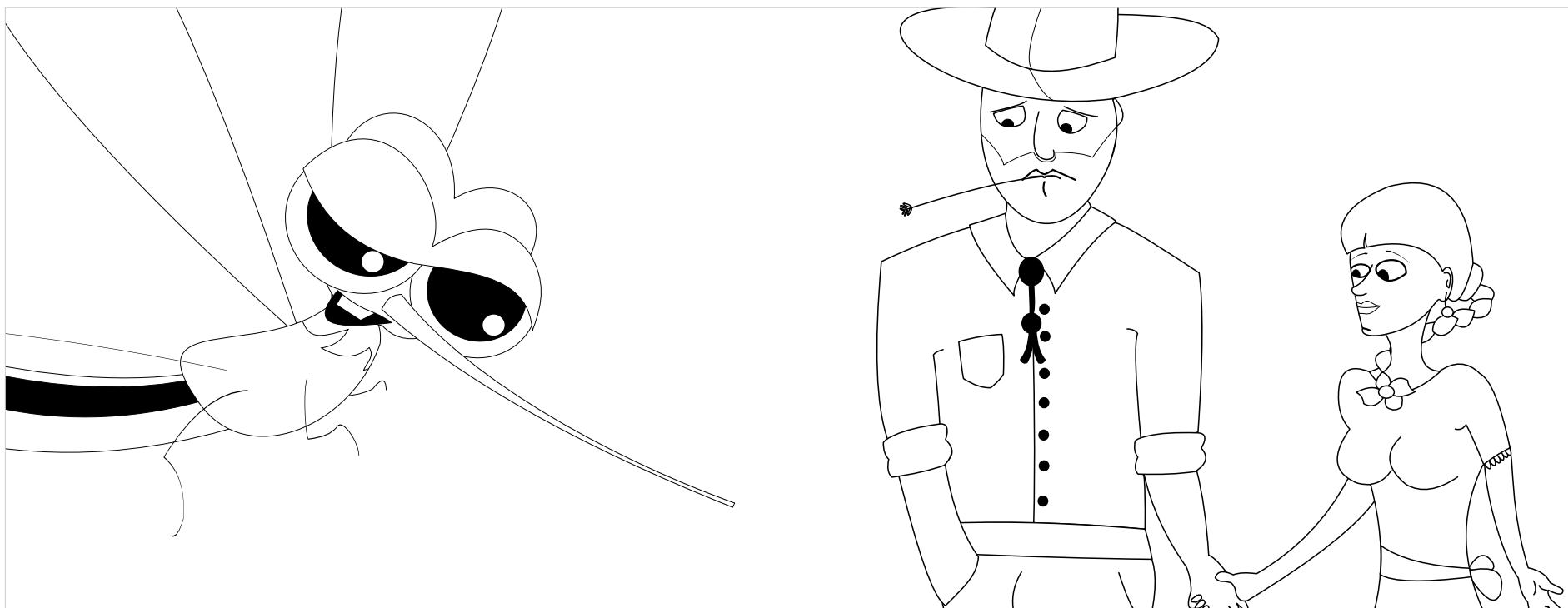

odRobinka

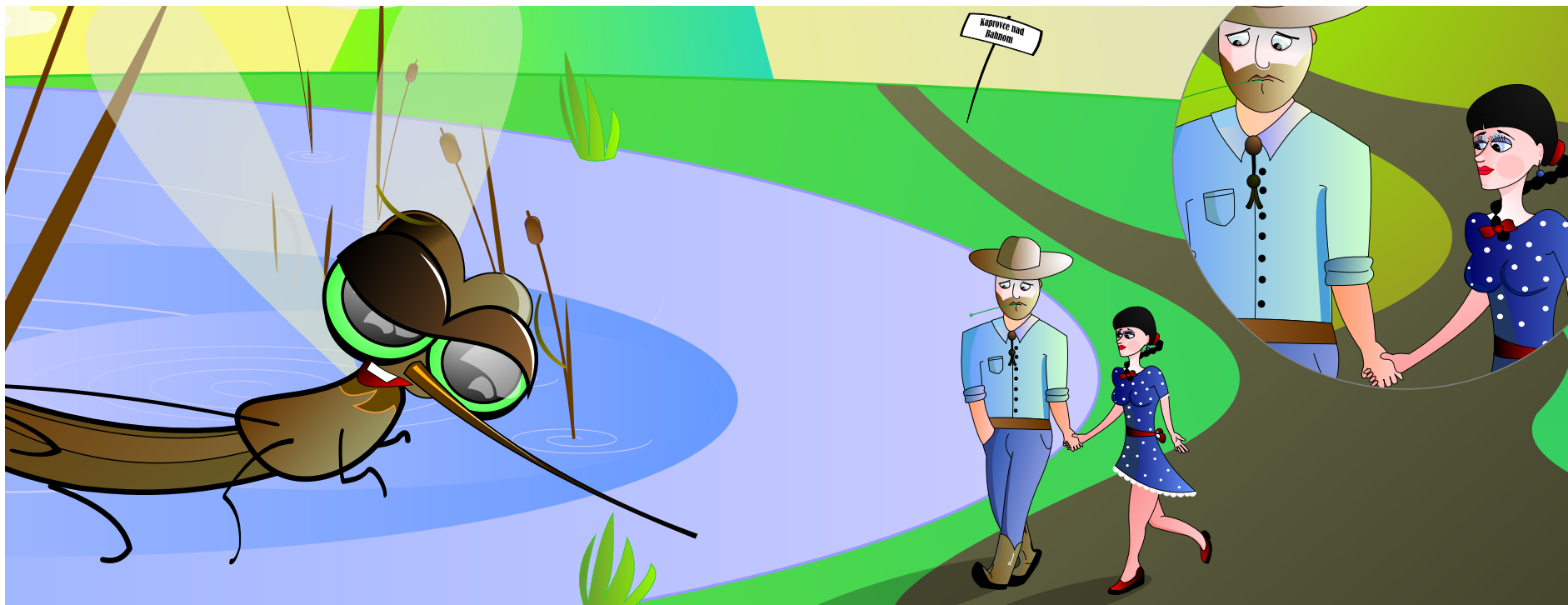

„Nie, nie, synku. Takto to nepôjde. Musíš sa zabodnúť tam, kde to nie je tak cítiť, aby si si mohol vychutnávať poživeň nerušene.“ Mamka ani nestihla dopovedať a už malý nezbedník letí k páriku na prechádzke popri rybníku, presne po tej cestičke, po ktorej išiel pred chvíľou traktorista so svojou mašinkou.

vymal'ujsi

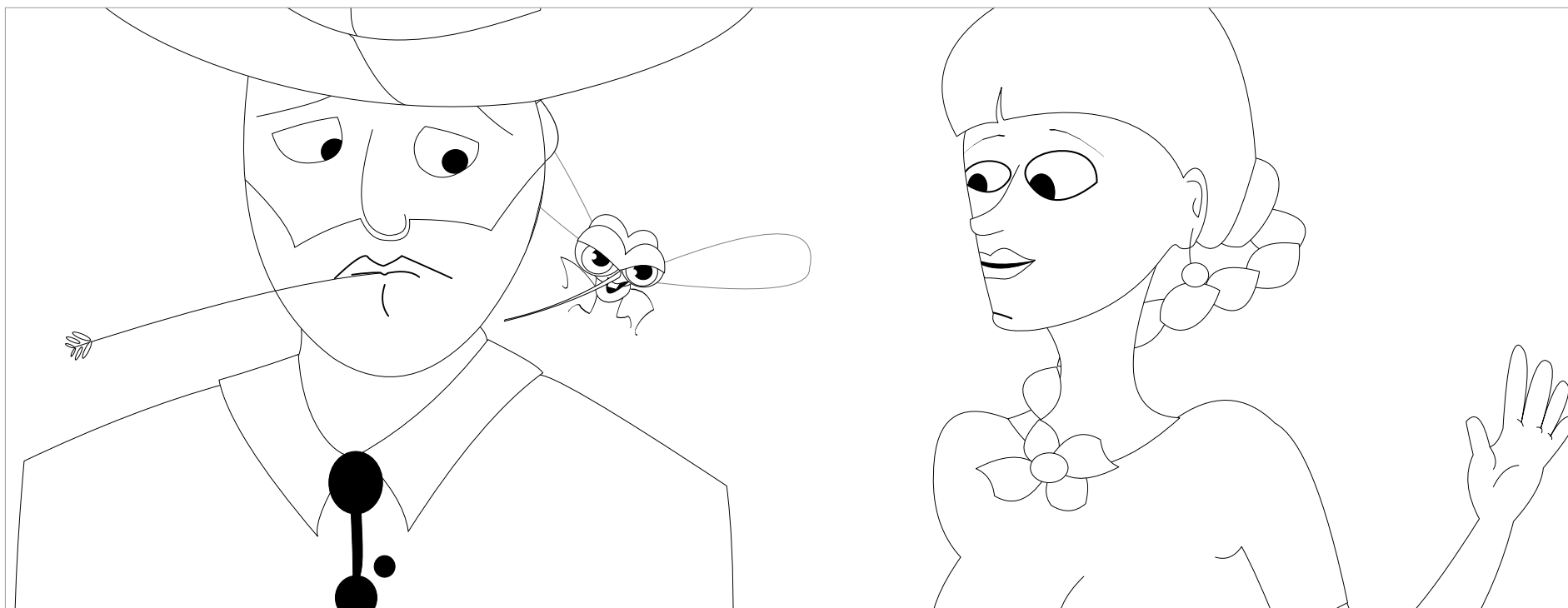

odRobinka

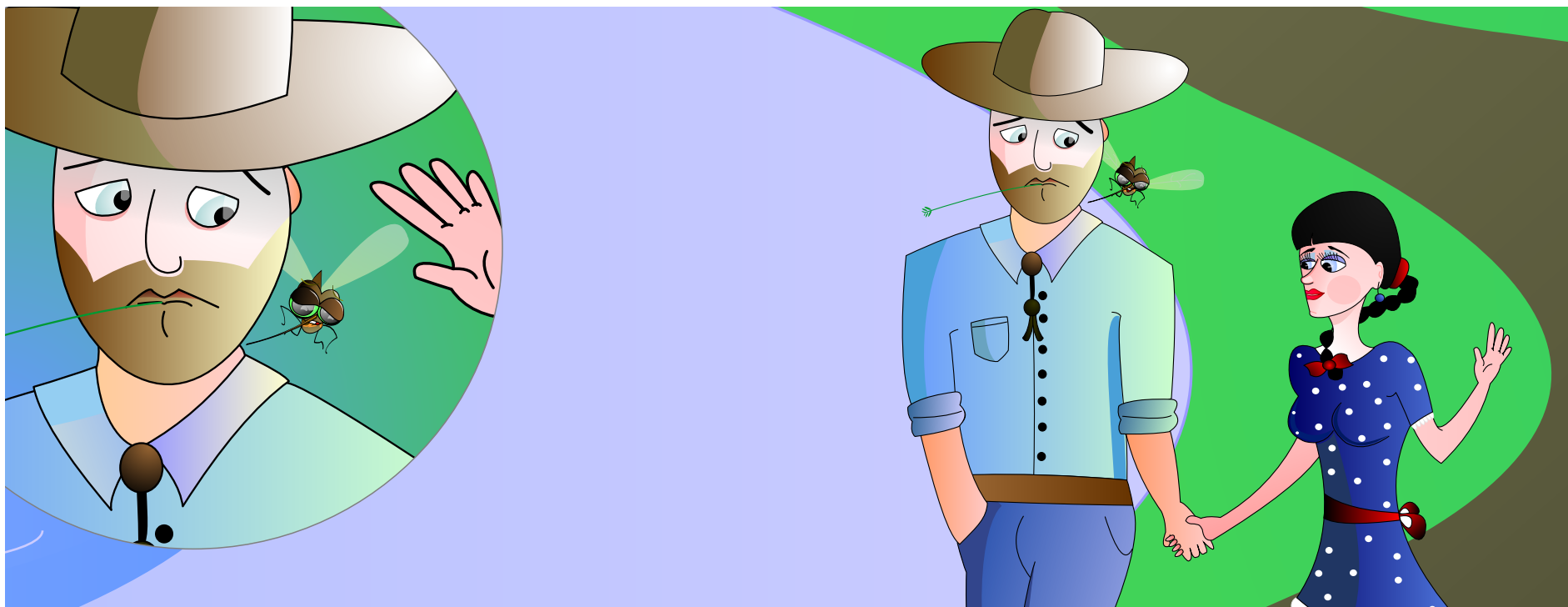

Idú tam Zuza s Ferom. Zaľúbená dvojica z neďalekej dedinky s utešeným názvom „Kaprovce nad Bahnom“. On vysoký, štíhly, mierne zarastený fešák so širákom na hlave, s dlhým stebлом trávy v zuboch, nahodený do flanelovej košele s vyhrnutými rukávami, v texaskách a čižmách takmer takých ako mali kovboji na divokom západe. Ona útla, usmievavá čiernovláska s červenou stuhou zapletenou vo vrkoči, tmavomodrých šatkách nad kolená s drobnými bielymi bodkami.

vymalujsi

odRobinka

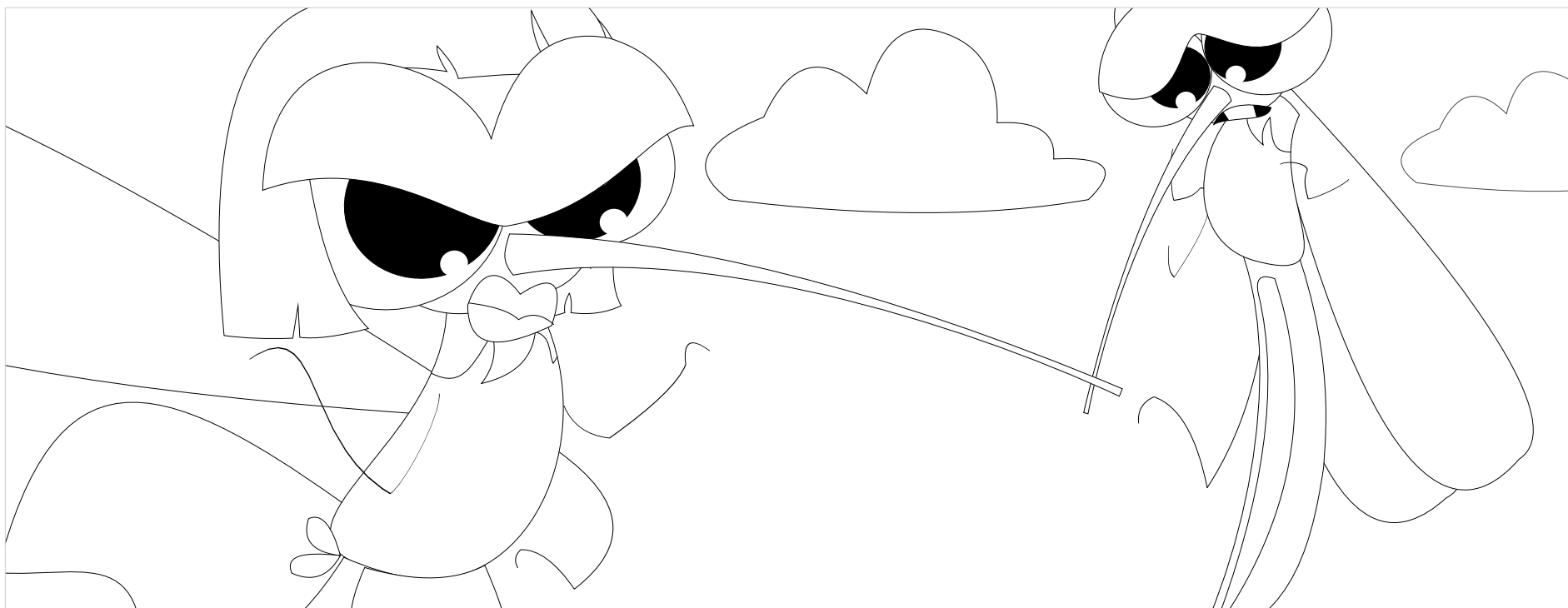
A už aj komár nezbedník zaujal bojovú pozíciu, nabral výšku a strmhlav sa rúti k Ferovmu lícu s napnutým sosákom sťa kopija. Nemilosrdne sa zabodol do líca v takmer nadzvukovej rýchlosti a čuduj sa svete, Fero si to ani nevšimol. Hmm... on nie, ale Zuza hej. A rovno pri rybníku. Ani sa nenazdal a už letela facka rýchlosťou blesku na zarastené líce. Ambróz zasa o vlások unikol. Len tak tak, že to neschytil aj on.

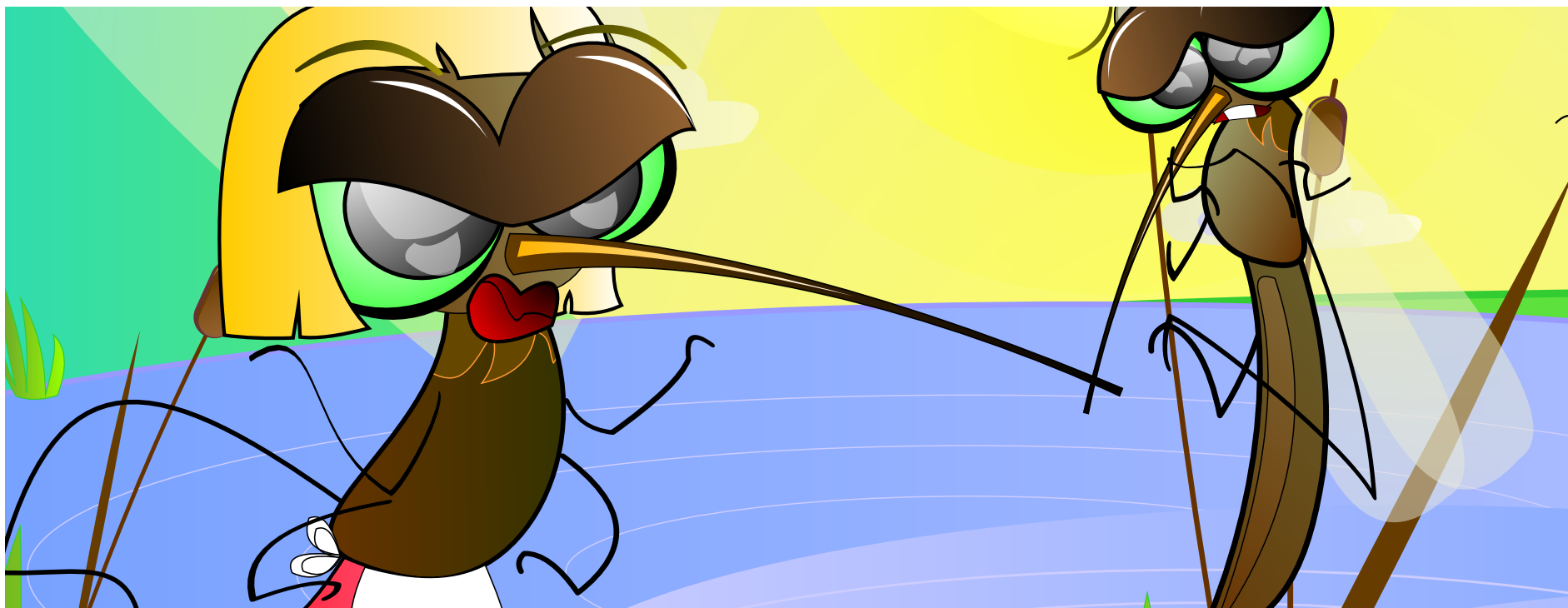
A Fero prekvapene pozerá z rybníka na Zuzu: „To čo bolo? Za čo?“ „Mal si tam komára. Ja... ja..., nechcela som.“ Tíško a trochu zahanbene odvetila. Fero samozrejme ako správny chlap Zuzanke odpustil. A kto by aj nie, takej dievčine so silou ako býk. Ryby po tom všetkom ostali zase v šoku. Kapor Karol si našiel ďalšie sivé vlasy na hlave a mamka komarica? Tá pripravuje...lekcii číslo tri.

vymal'ujsi

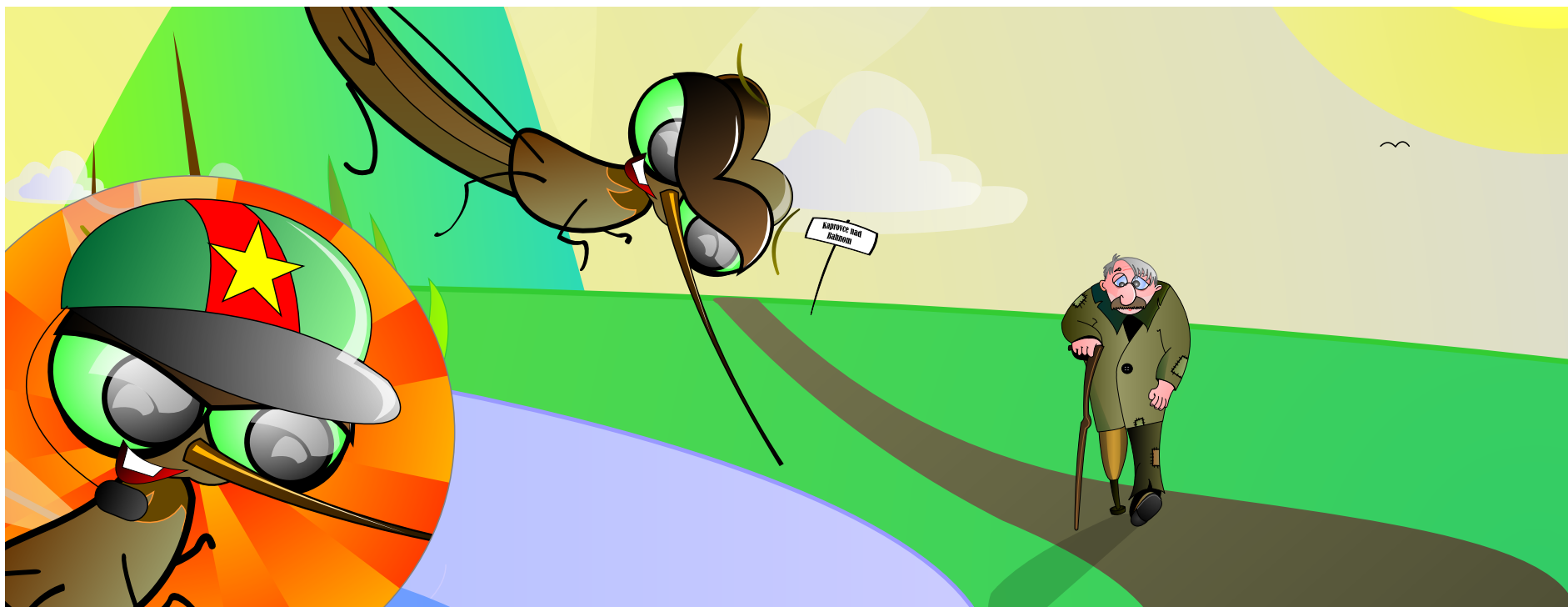
odRobinka

Zalomila rukami a vraví: „Synku, ani takto to nepôjde. Musíš byť obozretný a hlavne nech ťa nikto nevidí. Najlepší je útok na nohy...“ zase nestihla dopovedať a už je Ambróz na love.

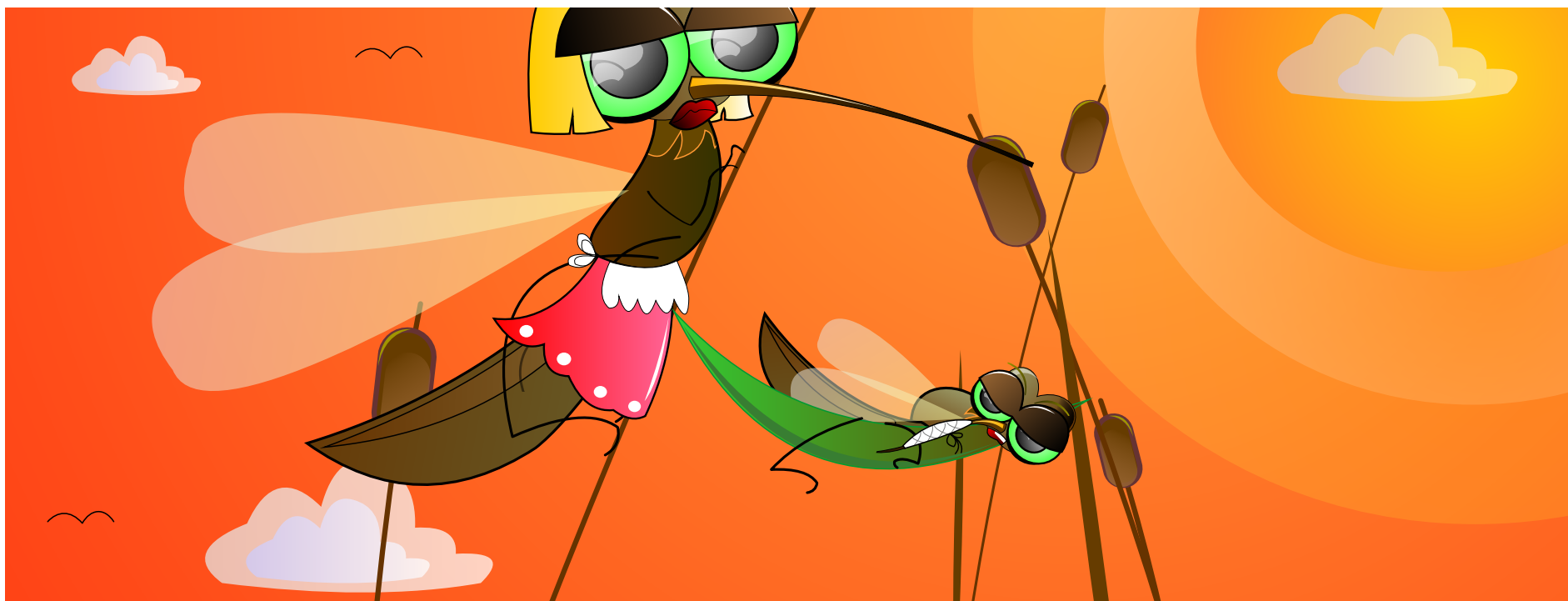
Po cestičke niekto kráča. Zhrbená mužská postava v dlhom otrhanom kabáte a každým krokom vydáva jemný klopkejúci zvuk. Je to starček, vojnový veterán, a to klopkanie vydáva jeho drevená noha, o ktorú prišiel počas bojov vo svojej mladosti. To je korisť pre Ambróza. Tá mu len tak neujde a ani brániť sa veľmi nebude.

„Tu Ambróz, tu Ambróz... som pripravený na útok. Žiadam povolenie.“ odvážne zahlásil do virtuálnej vysielajúčky. „Útok povolený...“ A už závratnou rýchlosťou stúpa k oblakom, aby sa mohol strmhlav vrhnúť v smrteľnom nasadení na svoju korisť. Jeho cieľ je jasný. Tenká klopajúca noha, na ktorej určite deduško, vojnový veterán, neucíti bodnutie a v ktorej bude toľko lahodného moku, že ho bude dosť pre roj komárov.

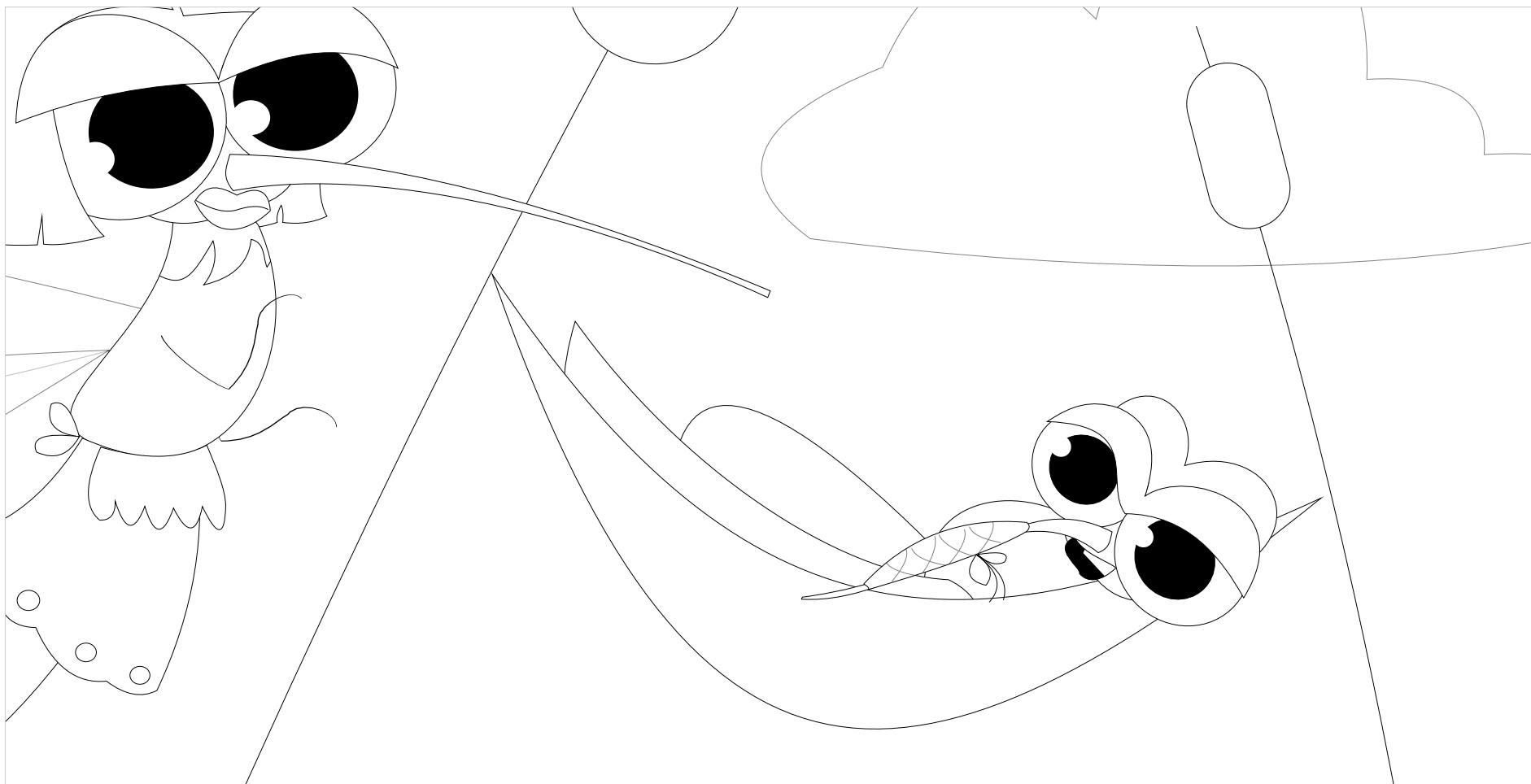

Chyba... Komár sa prepočítal... V rýchlosti na hrane zvuku vpálil svojím tenučkým sosáčikom rovno do drevenej nohy, vyrobenej z dubového dreva. Zاتمelo sa mu pred očami a cítil ako jeho mladé telíčko dopadá na zem. Z hostiny nebude nič.

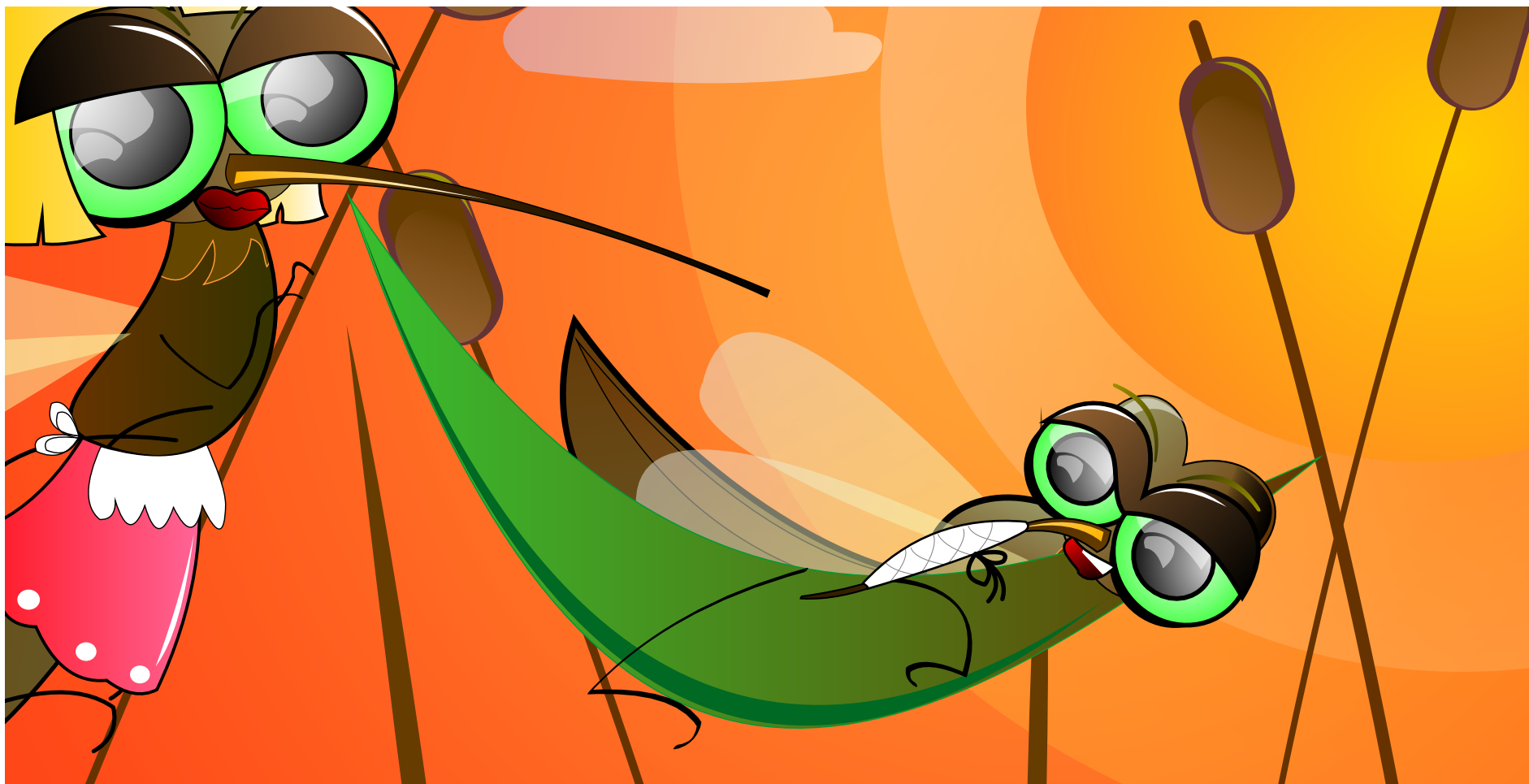

Po chvíli sa prebral vo svojej postielke a nad ním stála jeho mamka. Sosáčik v sádre, modrina pod okom a celé telo ubolené po prehratom boji. „Žiadna ďalšia lekcia, synku, tak skoro nebude.“ odvetila mu mamka. „Ešte sa musíš veľa učiť, ale najprv sa musíš uzdraviť.“ Mamka bola šťastná, že to Ambróz prežil a vedela, že ju čakajú ešte ťažké chvíle s jej synčekom.

vymalujsi

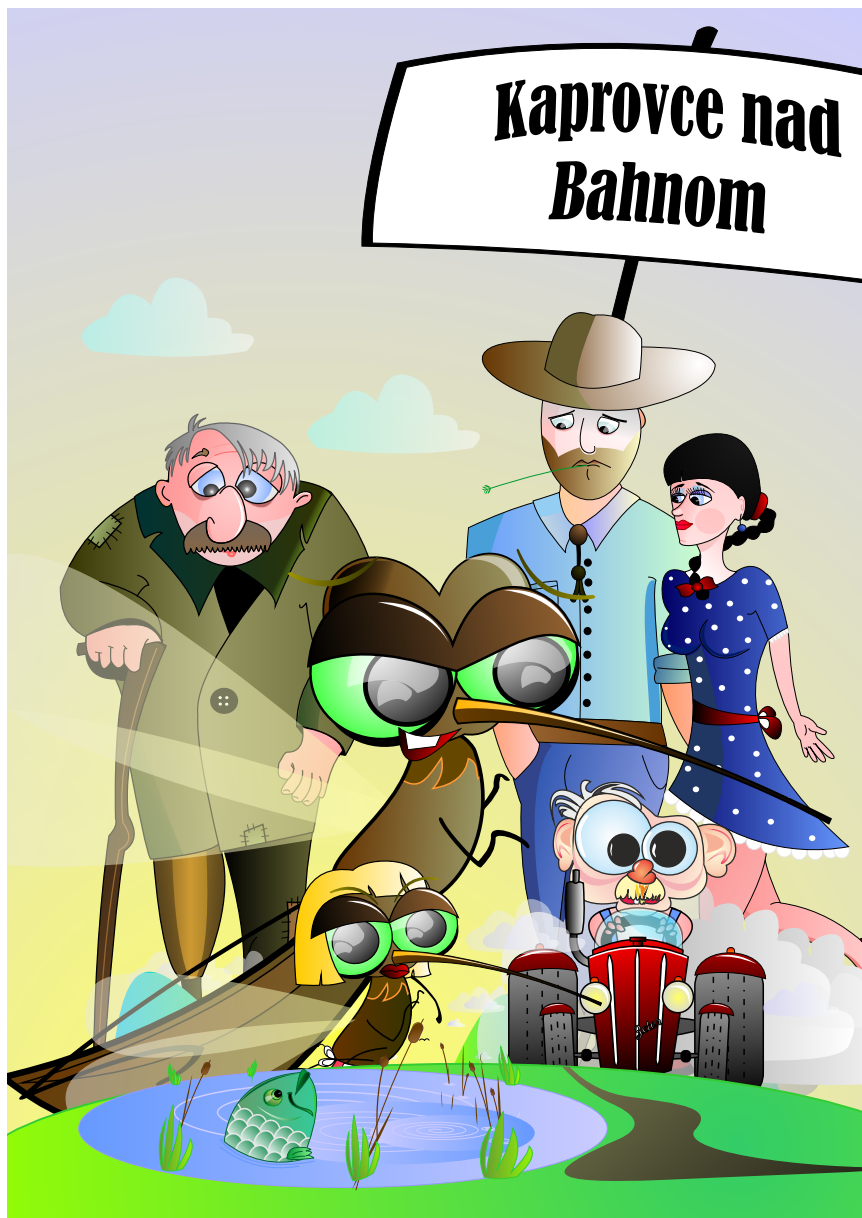

odRobinka

A čo z toho vyplýva, milé deti? Ak nechceme mať zlomený sosáček, musíme počúvať rady dospelých až do konca.

Účinkovali

komár Ambróz
mamka komárika Filoména
traktorista Emil
Fero
Zuza
vojnový veterán Imrich
kapor Karol

Napísal a ilustroval
Róbert Mačej

©Róbert Mačej / od**Robinka**

2017

Všetky práva vyhradené. Publikovanie alebo ďalšie šírenie obsahu, ilustrácií a textov je bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora porušením autorského zákona

Pro Communio, o. z.

Špeciálne poďakovanie

GTF Prešov **TVOJA doba s.r.o.** KJK Kreditum s.r.o. **MAVEBA s.r.o.** doc. ThDr. PaedDr. Ing. Gabriel PAČA, PhD. **Mgr. Jozef LUKÁČ** Ing. Andrea TURČANOVÁ **Ján GONDEK** Ing. arch. Zita PLEŠTINSKÁ **Ing. Jozef DEMČÁK** Ing. Martin KOVALČÍK
Mgr. František POROCHNAVÝ Ing. Peter ŠMERINGAI, PhD. **Mgr. Katarína HEREDOŠOVÁ, DiF.art** Martin Matuš **Natália KOŠŤOVÁ**

Rozsah strán: 34
Vydavateľ: PRO COMMUNIO, o.z.
Vydanie: prvé
Formát: A4

